

Prof. Dr. Josef Opatrný
Středisko ibero-amerických studií
FF UK

Posudek diplomové práce
Ladislav Padrtka, *Československo a Argentina mezi válkami*, 150 str. rkp.

Argentina představovala už před první světovou válkou jeden z atraktivních cílů té části české populace, která uvažovala o emigraci. V roce 1910 dostalo dokonce Rakousko-Uhersko oficiální nabídku argentinské vlády kolonizovat rozsáhlé území v oblasti Chubutu, kam odjela v následujícím roce minivýprava vedená politikem české agrární strany Ferdinandem Klinderou, aby přímo na místě zjistila ekonomické možnosti regionu. Projekt se nakonec neuskutečnil a jeho prakticky jediným výsledkem byla Klinderova kniha *Český rolník napříč Argentinou*. Nicméně tato publikace mohla sloužit jako spolehlivý pramen informací pro zájemce o emigraci do Argentiny z českých zemí a Československa zejména potom, co kvótový systém ve Spojených státech znemožnil po roce 1923 stěhování do USA v takové míře jako dříve. Kromě Klindery vydali svá svědectví z cesty do Argentiny knižně i někteří další autoři, aniž by dosáhli úrovně Klinderova textu.

Vzhledem k rozsahu české emigrace do Argentiny nepřekvapí, že tomuto fenoménu je věnována v odborné literatuře větší pozornost než emigraci do jiných zemí Latinské Ameriky. Diplomát si z této sekundární literatury vybral několik prací, o něž se potom při svém zkoumání problematiky vztahů mezi Československem a Argentinou opíral. Kromě toho pracoval v archivu Ministerstva zahraničních věcí a z memoárové literatury použil zejména textů Anny Kodýtkové a Františka Čecha-Vyšaty.

Padrtka rozdělil práci do dvou dále segmentovaných částí. V první věnoval pozornost memoárům Kodýtkové a Čecha-Vyšaty, v druhé pak diplomatickým vztahům mezi Československem a Argentinou a jen velmi okrajově vystěhovalectvím Čechů s Slováků do Argentiny. Společným problémem obou částí je malá pozornost, jíž diplomant věnoval interpretaci materiálu. Především první část je podrobnou reprodukcí názorů obou autorů, aniž by je Padrtka srovnal s argentinskou realitou či s názory dalších emigrantů či cestovatelů. Druhá část je opřena o studium zpráv československých diplomatů v Argentině a je škoda, že zde diplomant nepoužil závěrů Šouši a Novotného, kteří ve své studii o československo-argentinských obchodních vztazích pro ročenku *Ibero-Americana Pragensia* vycházeli z archivních materiálu československých bankovních institucí. Kapitola věnovaná emigraci je

opřena zejména o znamenitou studii Ivana Dubovického a není celkem divu, že zde Padrtka Dubovického horizont nijak nepřekračuje.

S politováním musím konstatovat, že v poslední části textu věnoval diplomant malou péči práci s poznámkovým aparátem. Evidentně nepoužíval počítačový program, psal poznámky jako text a v některých případech napsal číslo poznámky a na samotnou poznámku pak zapomněl.

Vůbec nepochybuji o tom, že Padrtka věnoval práci mnoho času a úsilí. Shromáždil velké množství materiálu, což na druhé straně přineslo nemalý problém s jeho interpretací. Jeho prezentace toíž pohltila diplomantovu pozornost natolik, že mu pro interpretaci nezbylo dost času ani prostoru. V práci, která svým rozsahem daleko převyšuje jak normu tak běžnou praxi, tedy chybí diplomantův pohled na uváděné skutečnosti. Je to škoda, protože na těch několika málo místech, kde se Padrtka o interpretaci pokusil, projevil schopnost vidět problematiku v širších souvislostech, což platí zejména o závěru jeho textu. Obě skutečnosti, tedy problém s interpretací a poznámkami, mne nutí k tomu, abych navrhl klasifikovat práci stupněm dobrá.

V Praze, 26. ledna 2010.

Prof. dr. Josef Opatrný

